

Uchwała Nr XXVIII/238/20
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 28 grudnia 2020 roku

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargi
Z. i M. Ł. na uchwałę Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca
2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Belk).**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713) oraz art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) Rada Miejska w Lidzbarku uchwała, co następuje:

§ 1.

Przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie skargę Z. i M. Ł. na uchwałę Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Belk), która stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2.

Odpowiedź na skargę, o której mowa w §1, stanowi załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Lidzbarka.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Paweł Ciesielski

SKARGA NA UCHWAŁĘ

Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk)

- I. Niniejszym działając w imieniu i na rzecz Z. i M. których pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej załączam, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713, dalej jako - u.s.g.) oraz art. 50 § 1, art. 52 § 1, art. 53 § 2a i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. 2019 poz. 2325, dalej jako – p.p.s.a.), zaskarżam w całości uchwałę Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk).
- II. zaskarżonej uchwały Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk) zarzucam naruszenie:
- a) art. 21 w związku z art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) i art. 140 k.c. w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji RP poprzez naruszenie prawa własności nieruchomości skarżących uniemożliwiający im korzystanie z niego, a przejawiający się w zbyt daleko posuniętym ograniczeniu ich uprawnień nie wynikających z obowiązujących przepisów prawa; (Wprowadzenie w MPZP zapisu „obiekty inwentarskie w gospodarstwach ogranicza się do maksymalnie 5DJP, dla istniejących obiektów inwentarskich przekraczających ustalony wskaźnik, ustala się zachowanie istniejącego wskaźnika” co jest sprzeczne z

ideą zabudowy zagrodowej jak również stanowi nieproporcjonalny środek ograniczenia prawa własności);

- b) art. 16 k.p.a. poprzez nieuwzględnienie ostatecznych decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia podczas uchwalenia MPZP a tym samym nieuwzględnienie stanu zastanego;
- c) art 17 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zwanej dalej u.p.z.p.) w zw. z § 11 Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez ich niezastosowanie i brak sporządzenia prognozy finansowej, co w konsekwencji doprowadziło do sytuacji, w której Rada Miejska podjęła uchwałę nie znając jej ekonomicznych skutków;
- a) art. 17 pkt 9 u.p.z.p. w związku z paragrafem 9 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz.U. 2020 poz. 433) poprzez faktyczne nieprzeprowadzenie dyskusji; publicznej, co stanowi naruszenie procedury planistycznej, polegające na próbie przeprowadzeniu dyskusji w okresie zagrożenia epidemicznego, co skutkowało niemożliwością udziału w niej osób zainteresowanych;
- b) art. 20 u.s.g.w w związku z paragrafem 9 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu zagrożenia epidemicznego (Dz.U. 2020 poz. 433) poprzez niewłaściwe zwołanie sesji Rady Miasta, na której została podjęta uchwała w przedmiocie MPZP;
- c) art. 1 ust. 2 pkt 7 i ust. 3 u.p.z.p. poprzez ustalenie przeznaczenia terenu oraz sposobu jego zagospodarowania i korzystania z terenu w sposób sprzeczny z istniejącym stanem zagospodarowania terenu, a także bez rozważenia interesu prywatnego właścicieli nieruchomości zgłoszonego w postaci wniosków i uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a mianowicie: zapis w brzmieniu: „zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć

mogących zawsze potencjalnie lub znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem obiektów infrastruktury technicznej i komunikacji“ (§ 6 ust. 3 pkt 2 dla terenów oznaczonych symbolem 30 P/U), „zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze potencjalnie lub znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem obiektów infrastruktury technicznej i komunikacji“ (§ 7 ust. 3 pkt 6 dla terenów oznaczonych symbolem 5 R/M, 6 R/M, 16 R/M, 22 R/M, 24 R/M, 25 R/M, 28 R/M) oraz zapis: „obiekty inwentarskie w gospodarstwach ogranicza się do maksymalnie 5 DJP, dla istniejących obiektów inwentarskich przekraczających określony wskaźnik, ustala się zachowanie istniejącego wskaźnika - są niezgodne z istniejącym stanem zagospodarowania terenu, albowiem zapisy te, nie uwzględniają charakteru działek należących do skarżących, oraz zapisów ostatecznych decyzji:

- o Starosty Działdowskiego o warunkach zabudowy Nr _____ zgodnie, z którą działka o numerze _____ przeznaczona jest pod zabudowę zagrodową;
  - o decyzji z dnia _____ Burmistrza Lidzbarka, ustalającą warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie _____ wraz z infrastrukturą towarzyszącą. na dz. nr _____ amielnik. gmina Lidzbark;
  - o decyzji _____ wydanej z upoważnienia Burmistrza Lidzbarka ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie planowanego do realizacji na terenie działek położonych w Jamielniku, Gm. Lidzbark, pow. Działdowski.
- d) art. 15 ust. 2 pkt 9 w zw. z art. 1 ust. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 i 2 u.p.z.p. w zw. z art. 72 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawa ochrony środowiska w zw. z § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, poprzez ograniczenie maksymalnej obsady inwentarza w granicach terenu 5 R/M, 6 R/M, 16 R/M, 22 R/M, 24

R/M, 25 R/M, 28 R/M do 5 DJP oraz wprowadzenie zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz nowych przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach odrębnych, (§ 6 ust. 3 pkt 2, (§ 7 ust. 3 pkt 6), podczas gdy nakładanie tego obowiązku pozostaje poza sferą regulowaną ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ponadto nie jest to usprawiedliwione żadnymi obiektywnymi czynnikami o których w art. 1 ust. 2 u.p.z.p., tym samym stanowi przekroczenie granic władztwa planistycznego, co stanowi istotne naruszenie zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jednocześnie zawiera sformułowanie : „obiekty inwentarskie w gospodarstwach ogranicza się do maksymalnie 5 DJP” nie znane ustawie i rozporządzeniu.

III. W oparciu o powyższe zarzuty, wnoszę o:

- 1) stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości na podstawie 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz.U. 2020 poz. 293.)

ewentualnie o stwierdzenie nieważności w/w uchwały w części tj. odnośnie do: paragrafu 6 i 7 uchwały w zakresie nieruchomości należących do skarżących.

- 2) przeprowadzenie na rozprawie uzupełniających dowodów z dokumentów na podstawie art. 106 § 3 p.p.s.a., tj.:

- a) Wydruków z księgi wieczystej o numerze:

- b) Wydruków z geoportalu odnośnie do nieruchomości oznaczonych numerami geodezyjnymi gruntu

- na okoliczność dotychczasowego zagospodarowania nieruchomości należących do skarżących, prowadzenia działalności w zakresie na

nieruchomościach znajdujących się w sąsiedztwie nieruchomości P

3) korespondencji mailowej kierowanej do Burmistrza Lidzbarka na okoliczność niemożliwości wzięcia udziału w dyskusji publicznej przez skarżących z uwagi na zagrożenie epidemiczne; chęci wzięcia w dyskusji publicznej przez skarżących.

- IV. jednocześnie wnoszę o zasądzenie na rzecz skarżących kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm prawem przewidzianych.
- V. finalnie wnoszę o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk).

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

Uchwałą z dnia 4 czerwca 2020r. Nr XXI/189/20 Rada Miejska Lidzbark uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk). Skarżący są właścicielami oznaczonymi numerami

, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark, które objęte zostały zakresem przedmiotowej uchwały.

W dniu 21 lutego 2020r. Burmistrz Lidzbarka zawiadomił o wyłożeniu do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, w dniach od 02.03.2020r.do24.03.2020r. w siedzibie

Urzędu Miasta i Gminy ul. Sądowa 21, 13-230 Lidzbark, w godzinach pracy urzędu, pokój nr 20. Jednocześnie Burmistrz zawiadomił, że w dniu 23.03.2020r., o godz. 13:00 w siedzibie Urzędu Miasta i Gminy ul. Sądowa 21, 13-230 Lidzbark, pokój nr 10, odbędzie się dyskusja publiczna nad projektem planu. Ponadto Burmistrz wskazał, że uwagi należy składać na piśmie do z podaniem imienia i nazwiska lub nazwy jednostki organizacyjnej i adresu, oznaczenia nieruchomości, której uwaga dotyczy, w nieprzekraczalnym terminie do dnia 14.04.2020r.

Następnie w wyznaczonym terminie, pełnomocnik skarżących złożył następujące wnioski do projektu:

- 1) Zmianę przeznaczenia działek o numerze [redacted], położone w Gminie Lidzbark, miejscowości Jamielnik, dla których Sąd Rejonowy w Działdowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze [redacted]
- 2) Zmianę przeznaczenia działki o numerze [redacted] położonej w Gminie Lidzbark, miejscowości Jamielnik, dla której Sąd Rejonowy w Działdowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze [redacted]
- 3) Zmianę przeznaczenia działek o numerach [redacted] położonych w Gminie Lidzbark, miejscowości Jamielnik, dla których Sąd Rejonowy w Działdowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze [redacted]

Złożone wnioski i uwagi zostały uwzględnione w nieznaczej części.

Stan prawny

W trakcie procedury planistycznej Burmistrz Lidzbarka przeprowadził procedurę planistyczną w sprzeczności z obowiązującymi w tej mierze procedurami. Zgodnie z treścią art. 17 pkt 9 u.p.z.p. Burmistrz wprowadza zmiany wynikające z uzyskanych opinii i dokonanych uzgodnień oraz ogłasza, w sposób określony w pkt 1, o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami.

Podkreślić trzeba, że w dniu 13 marca 2020r. na podstawie art. 46 ust. 2 i 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2019 r. poz. 1239 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284, 322 i 374), Minister Zdrowia wprowadził od dnia 14 marca 2020 r. do odwołania na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2. Zgodnie z paragrafem 9 pkt 1 Rozporządzenia zakazuje się organizowania zgromadzeń w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. – Prawo o zgromadzeniach (Dz. U. z 2019 r. poz. 631). W art. 3 w/w ustawy wskazano, że zgromadzeniem jest zgrupowanie osób na otwartej przestrzeni dostępnej dla nieokreślonych imiennie osób w określonym miejscu w celu odbycia wspólnych obrad lub w celu wspólnego wyrażenia stanowiska w sprawach publicznych. Niewątpliwie dyskusja publiczna w przedmiocie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi zgromadzenie w rozumieniu w/w ustawy.

Termin dyskusji publicznej został wyznaczony na dzień 23 marca 2020r. zgodnie z informacją umieszczoną na stronie <http://www.lidzbark.pl/dyskusja-nad-miejscowym-planem/> : „W związku z zaplanowaną w dniu 23 marca 2020 r. o godz. 13:00 dyskusją publiczną nad rozwiązaniami przyjętymi w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w obrębie Jamielnik (wzdłuż drogi do m. Bełk) informuję, że spotkanie ⇒□ odbędzie się w wyznaczonym terminie, jednakże z uwagi na wprowadzone zagrożenie epidemiczne zostaną zastosowane środki ostrożności poprzez wprowadzenie zasady wchodzenia do sali pojedynczo z zastosowaniem bezpiecznej odległości od osób prowadzących spotkanie. Zwraca się uwagę osobom, które przybędą na spotkanie, aby podczas oczekiwania zachowały bezpieczną odległość od pozostałych uczestników”

Zauważyć należy, że dyskusja publiczna miała odbyć się na początku epidemii, w czasie wprowadzonych najbardziej restrykcyjnych przepisów, które w późniejszym czasie były łagodzone. Istniały poważne ograniczenia w przemieszczaniu się nie tylko w przestrzeni publicznej, ale nawet w poruszaniu się w ilości osób pozostających w samochodzie osobowym.

Tymczasem Gmina organizując zgromadzenie nie była w stanie stwierdzić, jak duża grupa ludzi na nie się stawi (mogło to być więcej niż 50 osób). Uczestnictwem jest już to, że stawi się na nie pod budynkiem Gminy grupa ponad 50 osób, na co mogą wskazywać dalsze przepisy ustawy. Powoływanie się na okoliczność, że osoby będą wpuszczane pojedynczo czy nawet w mniejszych grupach, stanowi obejście przepisów ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi i naraża ludzi na niebezpieczeństwo ich zarażenia, a mianowicie przepisu dotyczącego liczby uczestników zgromadzenia, poprzez sztuczne ich dzielenie i wprowadzanie na zgromadzenie w sytuacji, gdy pozostała grupa zgromadzenia czeka na swoją kolej, *de facto* uczestnicząc już w zgromadzeniu w budynku i pod budynkiem Gminy. Ponadto wskazać należy, że zgodnie z paragrafem 10 w/w rozporządzenia W okresie, o którym mowa w § 1 (od 20 marca 2020 r. do odwołania), wykonywanie zadań przez urząd

administracji publicznej lub jednostkę organizacyjną wykonującą zadania o charakterze publicznym, może podlegać ograniczeniu polegającym na wykonywaniu:

- 1) wyłącznie zadań niezbędnych do zapewnienia pomocy obywatelom;
- 2) określonych zadań przez ten urząd lub jednostkę w sposób wyłączający bezpośrednią obsługę interesantów.

Ratio legis wprowadzonej regulacji sprowadza się do ochrony zdrowia i życia ludzkiego poprzez taką organizację pracy urzędu, która ma na celu wyłączenie bezpośredniej obsługi interesantów. Wskazać należy, że organizując dyskusję publiczną, organ nie miał wiedzy ilu obywateli weźmie w niej udział, co więcej z istoty samej dyskusji publicznej przyjąć należy, że mogła wziąć w niej udział niezaliczona liczba osób.

Następnie w dacie uchwalenia MPZP Burmistrz poinformował Radę, iż nie było chętnych do wzięcia udziału w dyskusji, co było nieprawdą. Skarżący chcieli wziąć w niej udział, niemniej jednak z uwagi na obawę utraty zdrowia i zagrożenie COVID- 19 zostali pozbawieni takiej możliwości oraz pozbawieni zostali możliwości przedstawienia merytorycznych argumentów w zakresie złożonych przez nich wniosków.

W dalszej kolejności w dniu 3 czerwca 2020 r. ukazało się ogłoszenie w BIP odnośnie do zwołania na dzień 4 czerwca 2020r. XXI sesji Rady Miejskiej Lidzbarka. Ogłoszenie zawierało miejsce i datę obrad, aczkolwiek do ogłoszenia nie zostały załączone projekty uchwał. Zgodnie z art. 20 u.s.g., w terminie ustalonym w statucie przewodniczący zawiadamia radnych o dacie i miejscu sesji. Do zawiadomienia dołącza się porządek obrad oraz projekty uchwał. Zgodnie z paragrafem 3 ust. 1 Regulaminu Rady Miejskiej Lidzbarka, o sesji zawiadamia się najpóźniej w terminie 5 dni przed dniem obrad. Przedkładając powyższe na realia niniejszej sprawy wskazać należy, że zawiadomienie zostało dokonane w sprzeczności zarówno z ustawą o samorządzie gminnym oraz Regulaminem Rady Miejskiej.

Zgodnie z treścią art. 21 Konstytucji RP, Rzeczpospolita Polska chroni własność i prawo dziedziczenia. W art. 64 Konstytucji RP, ustrojodawca wskazał, że Każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności. W świetle zaś art. 140 k.c., w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą. W orzecznictwie wskazuje się, że: *Na mocy art. 6 ust. 1 u.p.z.p. organy gminy, realizując przyznane gminie uprawnienie do decydowania o kształcie przestrzeni, zostały upoważnione do ingerencji w prawo własności innych podmiotów w sposób pośredni poprzez uchwalanie studium oraz w sposób bezpośredni poprzez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Przyjęte w ustawie rozwiązania prawne oparte są na zasadzie równowagi interesu ogólnopaństwowego, interesu gminy i interesu jednostki. Brzmienie przepisów ustawy jednoznacznie wskazuje, że interes społeczny nie uzyskał prymatu pierwszeństwa w odniesieniu do interesu jednostki, co oznacza obowiązek wyważenia praw indywidualnych (interesów obywateli) i interesu społecznego. W istotę władztwa planistycznego gminy wpisane są uprawnienia, polegające na legalnej ingerencji w sferę wykonywania własności. W ramach realizacji tego uprawnienia gmina w naturalny sposób zobowiązana jest do kierowania interesem publicznym oraz odpowiednim jego wyważeniem w odniesieniu do interesu prywatnego, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasady proporcjonalności i racjonalnego postępowania w perspektywie oddziaływania na prawo własności.* (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 czerwca 2017r. II OSK 2574/15, CBO SA). Powyższe prowadzi do wniosku, iż Rada Miasta Lidzbarka, w ramach władztwa planistycznego oraz przy ograniczeniu prawa własności nieruchomości winna kierować się zasadą proporcjonalności, nie zaś jak to było

stwierdzone na sesji rady, chęcią blokowania inwestycji. W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego wprowadzono zapis „obiekty inwentarskie w gospodarstwach ogranicza się do maksymalnie 5DJP, dla istniejących obiektów inwentarskich przekraczających ustalony wskaźnik, ustala się zachowanie istniejącego wskaźnika” co jest sprzeczne z ideą zabudowy zagrodowej jak również stanowi nieproporcjonalny środek ograniczenia prawa własności.

W dalszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 16 k.p.a. decyzje, od których nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, są ostateczne. Uchylenie lub zmiana takich decyzji, stwierdzenie ich nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w kodeksie lub ustawach szczególnych. Ustawodawca zatem nadał przymiot ostateczności decyzjom, od których nie można odwołać się w administracyjnym toku postępowania. Wskazać zatem należy, że decyzje takie funkcjonują w obrocie prawnym i dopiero po ewentualnym ich uchyleniu bądź stwierdzeniu nieważności przez sądy administracyjne, bądź wydaniu nowej decyzji np. w postępowaniu wznowieniowym, mogą zostać z tego obrotu usunięte. Raz jeszcze przypomnieć należy, Starosta Działdowski wydał decyzję o warunkach zabudowy Nr

zgodnie, z którą działka o numerze   przeznaczona jest pod zabudowę   . Ponadto Burmistrz Lidzbarka, decyzją   ustalił warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie   budynków wraz z infrastrukturą towarzyszącą. na dz. nr   obręb Jamielnik. gmina Lidzbark. **Decyzja ta stała się ostateczna.**

Decyzją z dnia   wydaną z upoważnienia Burmistrza Lidzbarka ustalono środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie   planowanego do realizacji na terenie działek   oraz   położonych w Jamielniku, Gm. Lidzbark, pow. działdowski. Decyzja ta została utrzymana w mocy przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze decyzją   SKO.

Tym samym decyzja ta stała się ostateczna, w administracyjnym toku postępowania.

Rada Miejska Lidzbarka nie uwzględniła zatem stanu zastanego. Państwo Ł. legitymują się tytułem prawnym, uprawniającym ich do realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie planowanego do realizacji na terenie działek oraz położonych w Jamielniku, Gm. Lidzbark, pow. Działdowski, zaś zapisy MPZP przekreślą taką możliwość. Przyjąć zatem należy, że ustalenie przeznaczenia terenu oraz sposobu jego zagospodarowania i korzystania z terenu Rada dokonała w sposób sprzeczny z istniejącym planem zagospodarowania terenu, a także bez rozważenia interesu prywatnego właścicieli nieruchomości zgłoszonego w postaci wniosków i uwag do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto wskazać należy, że Burmistrz Lidzbarka naruszył dyspozycję art. 17 pkt 5 u.p.z.p., zgodnie, z którym Wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego kolejno sporządza prognozę skutków finansowych uchwalenia planu miejscowego, z uwzględnieniem art. 36. Ta ocena wg wiedzy skarżących nie została sporządzona. W związku z powyższym radni głosując nad uchwałą nie mieli wiedzy o skutkach ekonomicznych uchwały, a przede wszystkim o możliwości ubiegania się o odszkodowanie przez właścicieli nieruchomości objętych zakresem terytorialnym planu.

Finalnie wskazać należy, że jak wynika z wydruków z geoportalu, w sąsiedztwie nieruchomości skarżących znajdują się zabudowania podobne do tych, których realizacji domagają się Państwo Ł. swoich nieruchomościach.

Interes prawny

Zgodnie z art. 17 ust. 2 ustawy o zmianie ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U z 2017 poz. 935), przepisy ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu nadanym tą ustawą, stosuje się do aktów i czynności organów administracji publicznej, dokonanych po dniu wejścia w życie ustawy, tj. po 1 czerwca 2017 r. Zgodnie zaś z aktualnie obowiązującym art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona może złożyć skargę bezpośrednio do sądu, bez konieczności uprzedniego wezwania organu do usunięcia naruszenia prawa. Zgodnie z powyższym również niniejsza skarga na uchwałę Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk) podlega zaskarżeniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie bez uprzedniego wezwania Rady do usunięcia naruszenia prawa.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 u.s.g. każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Skarga uregulowana w art. 101 ust. 1 u.s.g. jest przysługującym podmiotom prawnym środkiem ochrony realnego, własnego interesu prawnego i realnych, własnych uprawnień przed rzeczywistym nielegalnym wkroczeniem w te interesy. Istotnym warunkiem umożliwiającym zaskarżenie uchwały samorządowej jest nie tylko jej obiektywna niezgodność z prawem materialnym, kształtującym sytuację prawną podmiotu skarżącego, ale także konieczność wykazania, że uchwała w sposób rzeczywisty i bezpośredni narusza interes prawny skarżącego, przez co należy rozumieć ograniczenie, zniesienie lub uniemożliwienie realizacji tego interesu (wyrok NSA z 10 stycznia 2010 r., I OSK 1016/09, LEX nr 594835, wyrok WSA w

Gdańsku z 22 października 2008 r., II SA/Gd 492/08 LEX nr 499841, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 16 września 2010 r., sygn. akt II SA/Go 476/10 LEX nr 706654).

Przyjmuje się, że naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego występuje wówczas, gdy jest ono konsekwencją naruszenia obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego lub procesowego). Przez interes prawny, w przeciwieństwie do interesu faktycznego, rozumie się przyznany przepisami prawa materialnego zakres uprawnień podmiotu, kształtujący jego sytuację prawną. Naruszenie tego interesu następuje więc wtedy, gdy zaskarżonym aktem zostaje odebrane lub ograniczone jakieś prawo skarżącego wynikające z przepisów prawa materialnego, względnie zostanie na niego nowy obowiązek lub też zmieniony obowiązek dotychczas na nim ciążyący (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 19 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 205/09). Musi to być naruszenie interesu indywidualnego, bezpośredniego i realnego (por. wyrok NSA z dnia 23 listopada 2005 r., sygn. akt I OSK 215/05), wynikający z normy obowiązującego prawa, naruszony aktem prawa miejscowego.

W okolicznościach niniejszej sprawy taki interes skarżących oparty jest bezpośrednio na normach materialnoprawnych kształtujących prawo własności (art. 21, art. 31 ust. 3 i art. 64 Konstytucji oraz art. 140 i nast. Kodeksu cywilnego). Zaskarżona uchwała narusza bowiem sformułowanych w treści skargi interesów i uprawnień skarżących wynikających z prawa własności nieruchomości położonych na terenie objętym sporną uchwałą.

Skarżący jest właścicielami nieruchomości oznaczonych numerami geodezyjnymi...

..., obręb... gmina Lidzbark... óre objęte zostały zakresem przedmiotowej uchwały. Prawdopodobnie jeszcze należy, że zaskarżona uchwała nie uwzględnia decyzji administracyjnej..., którą nie legitymuje... skarżący, tj.:

- decyzji Starosty Działdowskiego o warunkach zabudowy Nr [redacted] zgodnie, z którą cała powierzchnia [redacted] przeznaczona jest pod zabudowę
- decyzji z dnia [redacted], Burmistrza Lidzbarka, ustalającą warunki zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie [redacted] wraz z infrastrukturą towarzyszącą, na terenie [redacted] obręb Jamielnik, gmina Lidzbark
- decyzji z dnia [redacted] b) wydanej z upoważnienia Burmistrza Lidzbarka ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie [redacted] planowanego do realizacji na terenie działek [redacted], oraz położonych w Jamielniku, Gm. Lidzbark, pow. Działdowski.

W ocenie skarżących w niniejszej sprawie, doszło do istotnego naruszenia zasad sporządzania [redacted] oraz istotnego naruszenia trybu jego sporządzania. Przesłanki nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy określa art. 91 ustawy o samorządzie gminnym. Niegodnie z art. 91 ust. 1 i ust. 4 u.s.g. uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. Zaskarżona uchwała w sposób istotny naruszyła przepisy wskazane w zarzutach skargi oraz interes prawny skarżących, którzy w ramach nieruchomości oznaczonych numerami geodezyjnymi gruntu [redacted]

na obręb Jamielnik, gmina Lidzbark, objetych zakresem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Wstrzymanie wykonania uchwały

Mając na uwadze sformułowane zarzuty naruszenia przepisów prawa jak również fakt, iż Wojewódzki Sąd Administracyjny z siedzibą w Warszawie złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, uchwała Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w

Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk), zasadnym jest wstrzymanie wykonania w/w uchwały do czasu rozpozowania niniejszej skargi. W chwili obecnej, z uwagi na treść uchwały skarżący ponoszą szkodę znacznych rozmiarów z uwagi na fakt niemożliwości realizacji przez nich inwestycji polegającej na budowie: _____ planowanego do realizacji na terenie działek _____ oraz _____, położonych w Jamielniku, Gm. Lidzbark, pow. Działdowski. Skarżący są _____ od _____ roku – _____ o powierzchni około _____. Przekształcenie działek i zmiana ich przeznaczenia w uchwalonym obecnie miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, skutecznie zablokowało i zabrało skarżącym prawo wykonywania działalności

Mając na uwadze powyższe, skarga jest zasadna.

z poważaniem,

adwokat

w zał.: pełnomocnictwo do występowania przed sądami administracyjnymi wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej, odpis skargi.

ADWOKAT

Załącznik Nr 2
do Uchwały Nr XXVIII/238/20
Rady Miejskiej w Lidzbarku
z dnia 28 grudnia 2020 roku

Lidzbark, 28 grudnia 2020 r.

RADA MIEJSKA
W LIDZBARKU

Wojewódzki Sąd Administracyjny

w Olsztynie

ul. Emilii Plater 1

11-041 Olsztyn

Skarżący: Z. i M. Ł

Organ: Rada Miejska w Lidzbarku

ul. Sądowa 21

13-230 Lidzbark

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U.2019.2325 ze zm.) przekazuję skargę z dnia 5 października 2020r. (data wpływu : 13 października 2020 r.) na Uchwałę Nr XXI/189/20 Rady Miejskiej w Lidzbarku z dnia 4 czerwca 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, obręb Jamielnik, gmina Lidzbark (wzdłuż drogi do m. Bełk).

Wyrokiem z dnia 10.12.2020 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w sprawie Nr sygn. akt II SA/OI 652/20 stwierdził nieważność uchwały objętej skargą.

